

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΚΩΔΙΚΟΣ 4252

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Έγκυλιος Πάσχα:
«*Ἡ ὑπερφυσικὴ χαρὰ τῆς Θεοτόκου διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ Τῆς*» 273
 - **Συνεστίασις** γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολή 275
 - Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας 276
 - **Οὐράνια Ἀποκάλυψις** στὸν Ἅγιο Μακάριο τὸν Αἰγύπτιο (Β΄) 278
 - **Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας** - «*ΙΔ΄ Σύναξις Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως*»:
«*Παποκεντρικὴ Παγκοσμιότης καὶ “Ἀόρατος Ἐνότης” τῆς Ἐκκλησίας*» 280
 - **Προσφορὰ** Μαρτυρικῆς Εὐλογίας στὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Λούνης Ἰταλίας 283
 - Ἅγιου **Νικολάου Βελμιρόβιτς**:
«*Πόσο μεγάλη καὶ θαυμαστὴ εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ!*» 284
 - Ἀπὸ τὰ **Θαύματα** τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης 287
 - «**Εἶπε Γέρων**» - Διδασκαλίες τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Καλλινίκου τῆς Τσερνίκα 288
- Καθουνοσκη γιὰ τὸ θυματήρι**

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Τὸ «Χαίρε» τῶν Μυροφόρων.

Ἐκ Τοιχογραφίας τοῦ Ἱεροῦ Μετοχιακοῦ Ναοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου Χρυσοδίτης Θέμου. Ἔργον τοῦ Ἀγιογραφείου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας, 1998.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ὁ Ἰ. Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους καὶ στὸ δάθος τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Σταμάτας Ἀττικῆς.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογίᾳ καὶ φροντίδι τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

- **Ἰδιοκτῆτης:** Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης – Διευθυντής:** Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Ἀγιοκυπριανίτης. • **Συντάσσειται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:** 210 2411380.
- **Τelefax:** 210 2411080. • **E-mail:** Kyprianos@hol.gr • **Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο:** www.synodinresistance.org
- **Υπεύθυνος Τυπογραφείου:** Γ. Κουκουδάκης, Βουλγαροκτόνου 40, τηλ.: 210 6461660. • **Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικὰ εἰσφορὰ νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 – 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.**

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

Ἡ ὑπερφυσικὴ χαρὰ τῆς Θεοτόκου διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ Της

«Ἀναστήσομαι καὶ ὑψώσω ὡς Θεὸς τοὺς Σὲ μεγαλύνοντας»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι:

ΕΙΣ ΤΟΝ πλήρη φωτὸς καὶ χαρᾶς καὶ ζωῆς Κανόνα τοῦ Πάσχα, ὁ θεόπνευστος ἀσματογράφος ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Παναγίαν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν καὶ προτρέπει Αὐτὴν σεμνοπρεπῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνθουσιαστικῶς:

«**Σὺ δέ, Ἀγνή, τέρπον Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου Σου!**!...

Χαίρει πράγματι χαρὰν ἀνεκλάλητον καὶ τέρπεται τέρπιν ὑπερφυσικὴν σήμερον ἡ Ἄχραντος Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, ἐπὶ τῇ Ἀναστάσει τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς, μετοχετεύει δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, χαρὰν καὶ τέρπιν μυστικὴν καὶ ἄφραστον.

Καὶ ἔχει πολλοὺς λόγους νὰ ὑπερ-χαίρῃ καὶ νὰ ὑπερ-εὐφραίνεται ἡ Ὑπερευλογημένη Κόρη: διότι, πρώτη Αὐτὴ ἔλαβε τὸ εὐαγγέλιον τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ Της· διότι, πρώτη Αὐτὴ εἶδε τὸν ἀναστάντα Υἱὸν Της· διότι, χάριν Αὐτῆς ἠνοιχθὴ ὁ ζωηφόρος Τάφος τοῦ Υἱοῦ Της· διότι, τὸ καλὸν ἄγγελμα τῆς ἐγέρσεως τοῦ Υἱοῦ Της ἤκουσεν ἀπὸ τὸν εὐαγγελιστὴν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ².

Ἐπιπροσθέτως δέ, ἡ χαρὰ καὶ ἡ τέρψις τῆς Κυρίας Θεοτόκου, κατὰ τὴν παγχαρμόσυνον αὐτὴν ἡμέραν, ἄς ἐπιτραπῇ νὰ εἴπω, αὐξάνεται καὶ πληθύνεται τρόπον τινά, διότι διανέμει τὴν ἄφατον εὐφροσύνην Της καὶ μοιράζεται αὐτὴν με

τὰ κατὰ χάριν τέκνα Της, ἡμᾶς τοὺς Χριστιανούς.

Ἐλπετε, χάριν Αὐτῆς καὶ πρὸς χαρὰν Αὐτῆς, νὰ ἀνοιχθῇ τὸ ζωήρῳτον Μνήμα καὶ νὰ ἀποκαλυφθοῦν πρωτίστως εἰς Αὐτὴν πάντα τὰ Μυστήρια τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Βασιλείας καὶ διὰ μέσου Αὐτῆς, νὰ ἀνοιχθοῦν κατόπιν καὶ εἰς ἡμᾶς πάντα τὰ χαρμόσυνα καὶ χαροπάροχα μηνύματα τῆς χριστοποιήσεως καὶ θεώσεώς μας.

«Δι' Αὐτὴν πρώτην», λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, «ὁ ζωηφόρος ἐκεῖνος ἠνοιγὴ τάφος· δι' Αὐτὴν γὰρ πρώτην καὶ δι' Αὐτῆς πάντα ἡμῖν ἀνέφκται, ὅσα ἐπὶ τοῦ Οὐρανοῦ ἄνω, καὶ ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω»³.

* * *

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά:

ΧΘΕΣ, εἰς τὸν κατανυκτικώτατον Κανόνα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὁ ἱερός ὕμνογράφος ἐπαρουσίασε τὸν Κύριόν μας νὰ παρηγορῇ τὴν Παναγίαν Μητέρα Του:

«**Μὴ ἐποδύρου μου, Μητὴρ, καθορῶσα ἐν τάφῳ, ὄν ἐν γαστρὶ ἄνευ σπορᾶς συνέλαβες Υἱόν· ἀναστήσομαι γὰρ καὶ δοξασθήσομαι, καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ ἀπαύστως ὡς Θεός, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ Σὲ μεγαλύνοντας**»⁴.

Μὴ θρηνής, ὦ Μητὴρ μου γλυκυτάτη,

διότι ἀφ' οὗ θὰ ἀναστηθῶ καὶ θὰ δοξασθῶ,

«ἀκαταπαύστως θέλω ὑψῶναι ὡς Θεὸς με δόξαν ἐκείνους, ὅπου μεγαλύνουσιν ἐσὲ τὴν ἀγιωτάτην Μητέρα μου μετὰ πόθου καὶ πίστεως· ἐπειδὴ ἡ ἰδική σου δόξα εἶναι δόξα ἰδική μου, καὶ ἡ τιμὴ τῆς Μητρὸς εἶναι τιμὴ τοῦ Υἱοῦ»⁵.

Ἦ, πλοῦτος εὐλογιῶν καὶ πέλαγος χαριῶν!... Ἦνοιχθὴ ὁ θεοδέγμων Τάφος καὶ ἦνοιξεν ὁ «Μυστικὸς Παράδεισος» τῆς Θεοτόκου· πάντα τὰ καλὰ καὶ σωτήρια ἐξεχύθησαν ἀπὸ τὸ ζωήρδρον Μνήμα καὶ «πάντα τὰ καλὰ ἐχαρίσθησαν εἰς ἡμᾶς διὰ μέσου τῆς Κυρίας Θεοτόκου»⁶.

Καὶ πῶς, Νύμφη Ἀνούμφευτε, πῶς εἶναι δυνατὸν διὰ τὸ πλήθος τῶν εὐεργεσιῶν Σου πρὸς ἡμᾶς νὰ μεγαλύνωμεν Σέ, τὴν Ὅποιαν «ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἄξιαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν Σε, Θεοτόκε»⁷;

Ἡ Θεομήτωρ μᾶς ἀπαντᾷ διὰ μέσου τῶν Ἁγίων Πατέρων: μεγαλύνωμεν τὴν πανσέβαστον Κόρην, διὰ μέσου δὲ Αὐτῆς μᾶς μεγαλύνει καὶ ὑψῶνει καὶ δοξάζει ἐν τῷ Φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ὁ Κύριός μας,

«μὲ λογισμοὺς θείους καὶ μεγαλοπρεπεῖς· μὲ λόγια μεγάλα καὶ ἐγκώμια θεομητροπρεπῆ· καὶ μὲ ἔργα ἀρεστὰ εἰς τὴν θεομητορικὴν Τῆς μεγαλειότητα· οὕτω γὰρ μεγαλύνεται ἡ θεομεγάλυντος Μήτηρ τοῦ Θεοῦ»⁸.

* * *

Ἄγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα·

Ἡ ΠΟΛΥΜΟΡΦΟΣ ἁμαρτία - μὲ λογισμοὺς, μὲ λόγια, μὲ ἔργα - αἰχμαλωτίζει τὸν νοῦν μας καὶ σύρει αὐτὸν διαίως εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ σατανᾶ, ὁ ὁποῖος ἐν συνεχείᾳ σκοτίζει καὶ νεκρώνει αὐτόν· ἐν τούτοις, «ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει τόπος ἅγιος καὶ ναὸς Θεοῦ»⁹, δηλαδὴ ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ἀναστημένον Ἰησοῦν.

Ἦς προσευχόμεθα συνεχῶς εἰς τὴν Ἄχραντον Θεοτόκον καὶ ἅς μεγαλύνωμεν ἀπαύστως Αὐτὴν μὲ ἱερὸν ζήλον, ὥστε ἡ ὑπερφυσικὴ χαρὰ Τῆς διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς νὰ μεταγγίζεται εἰς τὴν ψυχὴν μας, τοιουτοτρόπως δὲ νὰ ἐλευθερώνεται ὁ νοῦς μας ἀπὸ τὴν δεινὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ σατανᾶ καὶ νὰ «αἰχμαλωτίζεται εἰς τὴν [ἐνδοξον καὶ μακαριαν] ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ»¹⁰, νὰ φωτίζεται καὶ νὰ ζωοποιηταί μετὰ τὴν διαρκῆ μνήμην τοῦ Θεοῦ, μὲ τὰ ἔργα τῆς μετανοίας καὶ τὴν συνεχῆ μετάληψιν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων,

ἵνα δοξάζεται ἐν ἡμῖν ὁ Πατὴρ, διὰ τοῦ Υἱοῦ, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ἡ Παναγία καὶ Ὑπερούσιος καὶ Βασιλικωτάτη Τριάς, εἰς τὴν Ὅποιαν πρέπει πᾶσα δόξα, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

Ἄγιον Πάσχα τοῦ σωτηρίου ἔτους 2006

Εὐχέτης πρὸς ἀναστάντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1. Κανόνος Πάσχα, Ὠδὴ Θ', Εἰρμός.

2. Βλ. Ἄγιου Γρηγορίου Παλαμά, PG τ. 151, στλ. 236-248/Ὁμιλία ΙΗ', Τῆ Κυριακῆ τῶν Μυροφόρων.

3. Αὐτόθι, στλ. 241C.

4. Κανόνος Μεγάλου Σαββάτου, Ὠδὴ Θ', Εἰρμός.

5. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἑορτοδρόμιον, σελ. 412, ἐν Βενετίᾳ 1836.

6. Αὐτόθι, σελ. 51.

7. Πεζοῦ Κανόνος Θεοφανίων, Ὠδὴ Θ', Εἰρμός.

8. Ὁσ. Νικοδήμου Ἀγιορείτου, ἐνθ' ἄνωτ., σελ. 52.

9. Ἄγιου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, PG τ. 90, στλ. 993C./Περί Ἀγάπης, Β', § λα'.

10. Πρὸβλ. Β' Κορινθ. ι' 5.

Συνεστίασις γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο Ἱεραποστολὴν

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ, τὴν Κυριακὴν, 23.1.2006 ἐκ. ἡμ., στὴν μεγάλην αἴθουσα τελετῶν τοῦ ξενοδοχείου τῶν Ἀθηνῶν Νοβοτέλ στὴν πλατεῖα Βάθης, πραγματοποιήθηκε με ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία ἡ ἐτήσια ἐόρτια Συνεστίασις γιὰ τοὺς φίλους, ὑποστηρικτὰς καὶ συμπαραστάτας τοῦ ἐκτεταμένου σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς Ἠπείρους ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου, ὑπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανό.

Τὴν διοργάνωσι καὶ τὴν ἐπιμέλεια τῆς Συνεστίασεως, ἡ ὁποία ἀποβλέπει μὲν κυρίως στὴν στήριξι τῆς Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, ἀλλὰ ἀποτελεῖ ταυτοχρόνως καὶ μίαν λαμπρὰ ἑλληνορθόδοξο ἐκδήλωσι καὶ μαρτυρία, εἶχε ὁ Σύλλογος τῶν Ἀθηνῶν «Ἁγίος Κυπριανός», ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τὴν Ἀδελφότητα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Τὸ πρόγραμμα, κατὰ βάσιν πνευματικὸ καὶ οἰκοδομικὸ, ἀλλὰ καὶ καλλιτεχνικὸ, περιελάμβανε, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, Δημοτικὰ Παραδοσιακὰ τραγούδια καὶ ὄργανικὸς σκοποὺς ἀπὸ διάφορες περιοχὲς τῆς πατρίδος μας, τὰ ὅποια ἀπέδωσε θαυμάσια ἡ Χωρωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς «Ἑλληνορθόδοξη Κληρονομία» καὶ ὀρχήστρα παραδοσιακῶν ὀργάνων μετὰ τὴν συμμετοχὴ τοῦ διασήμου δεξιότεχνη τοῦ κλαρίνου κ. Ν. Φιλιππίδη καὶ τῶν συνεργατῶν του, ποὺ ἐνθουσίασαν ἰδιαίτερα τὸ μεγάλο πλῆθος τῶν παρευρισκομένων.

Ἡ λαχειοφόρος ἀγορά, μετὰ τὰ πλούσια δῶρα τῆς, ἦταν ἐπίσης ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσα καὶ ἐπέτυχε τὸν οὐσιαστικὸ σκοπὸ τῆς: τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι, ἐν μέρει βεβαίως, τῶν ἱεραποστολικῶν δραστηριοτήτων στὴν ἀλλοδαπή.

Ἦταν ἀξιοσημείωτη ἡ παρουσία τοῦ κ. Πέτρου Καλόμπο, Μηχανικοῦ ἀπὸ τὸ Κονγκό καὶ μέλους τῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου στὴν ἀχανῆ αὐτὴ χώρα τῆς Κεντρικῆς Ἀφρικῆς, ὁ ὁποῖος συνέπεσε νὰ ἐπισκέπτεται τὴν χώρα μας κατὰ τὴν χρονικὴ αὐτὴ περίοδο, ὡς φιλοξενούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυπριανοῦ. Ὁ κ. Καλόμπο ἀνέλαβε μάλιστα τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ νέου μεγάλου Ναοῦ τῶν Ἀγίων ἸΒ' Ἀποστόλων τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Κανάγκα τοῦ Κονγκό καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἐνίσχυσις καὶ ἐν γένει στήριξις, τὴν ὁποίαν ἀναμένει ἀπὸ τὴν χώρα μας εἶναι αὐτόνοτος καὶ προφανής.

Στὴν ἐπιτυχὴ Συνεστίασι παρέστησαν ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός, οἱ Βοηθοὶ τοῦ Ἐπίσκοποι Θεοφιλέστατος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Θεοφιλέστατος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος, Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μεγάλο πλῆθος συμπαραστατῶν τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ Βουλευτῆς Ἀττικῆς κ. Βασίλειος Οἰκονόμου, ὁ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Ἀνατ. Ἀττικῆς κ. Νικόλαος Καντερές, ὁ Δήμαρχος Ἀγίων Ἀναργύρων κ. Κωνσταντῖνος Τρίγκας μετὰ τοῦ Ἀντιδημάρχου, ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Φυλῆς κ. Ἀναστάσιος Ἀραμπατζίδης, Ὑποψήφιοι Δήμαρχοι τοῦ Καματεροῦ, τοῦ Ἰλίου, τῆς Ἐλευσίνας κ. ἄ. □

Ἐκκλησία μας

Φυλή Ἀττικῆς

ΤΗΝ 7.2.2006 ἐκ.ἡμ., ἐωρτάσθηκε διὰ τῆς καθιερωμένης κατανυκτικῆς Ἀγρυπνίας στὴν Ἱερὰ Μονή μας ἡ 27ῆ ἐπέτειος τῆς εἰς Ἐπίσκοπον Χειροτονίας τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ.

Στὴν Θεία Λειτουργία προΐστατο ὁ τιμώμενος Προθιεράρχης καὶ ἔλαβαν μέρος οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος καὶ Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος καὶ ἄρκετοὶ Κληρικοί, παρέστη δὲ μεγάλος ἀριθμὸς Μοναχῶν καὶ λαϊκῶν πνευματικῶν μας τέκνων.

Ἐκφωνήθηκε σχετικὴ Ὁμιλία ἀπὸ Ἱερομόναχο τῆς Μονῆς μας καὶ ἐπίσης στὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ἀνεγνώσθη παλαιότερο ὠραῖο ποίημα τοῦ μακαριστοῦ π. Θεοδώρου Σαβδίδη ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, γραμμένο γιὰ τὴν ἴδια ἐπέτειο, ὡς καὶ ἀντιπροσωπευτικὸ εὐχαιτικὸ μῆνυμα τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, πάντα δὲ ταῦτα ἐξέφρασαν ἄριστα τὰ αἰσθήματα καὶ τὶς εὐχὲς ἀπάντων τῶν παρισταμένων στὴν θεία αὐτὴ Μυσταγωγία, ὑπὲρ ὑγείας, θείας δοηθείας καὶ μακροημερέσειας τοῦ σελτοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν.

Δροσιὰ Ἀττικῆς

ΤΗΝ 10.2.2006 ἐκ.ἡμ., ἐτελέσθη ἡ ἐόρτιος Θεία Λειτουργία στὸ Ναῦδριο τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, στὸ ὀμώνυμο Ἱερὸ Μετόχιό μας στὴν Δροσιὰ Ἀττικῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Ἱερομόναχος π. Μάρκος Ἀγιοκυπριανίτης καὶ παρέστησαν ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἐλισάβετ, ἡ ὁποία ἐγκαταβιώνει στὸ Μετόchio, καὶ ἡ σεβαστὴ Γερόντισσα Ταξιαρχία, Ἡγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, μετ' Ἀδελφῆς τῆς Συννοδίας αὐτῆς.

Φυλή Ἀττικῆς

ΕΝΩΠΙΟΝ τοῦ Παρακκλησίου τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου τῆς Σαλαμίνος, τὴν ἡμέρα τῆς ἁγίας μνήμης Αὐτοῦ, 7.3.2006 ἐκ.ἡμ., στὴν Ἱερὰ Μονή μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς.

Ἐκκλησία μας

Πιστοία Ἰταλίας

ΤΗΝ Κυριακή Β' τῶν Νηστειῶν, τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ, 6.3.2006 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος ἐλειτούργησε στὸν Ἱερό Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τῆς Πίστεως τοῦ Κ' αἰ. στὴν Πιστοία τῆς Ἰταλίας, ὅπου εἶχε μεταθῆ προκειμένου νὰ συμμετάσχη στὴν ἐτήσια συνεδρίασι τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐπαρχίας μας στὴν χώρα αὐτή.

Ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς παρίστατο, ἀλλὰ δὲν ἐλειτούργησε λόγω ἀσθενείας.

Ἔλαβαν μέρος Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι τῆς Ἐπαρχίας, καθὼς καὶ Κληρικοὶ τῆς Ἀδελφῆς Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, παρουσία πολλῶν εὐσεβῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν.

Οὐάσινγκτων Η.Π.Α.

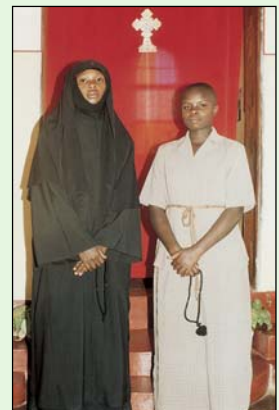
ΤΗΝ 2.3.2006, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἑτνα κ. Χρυσόστομος ἔδωσε μία ἐνδιαφέρουσα Διάλεξι στὴν Βιβλιοθήκη τοῦ Κογκρέσσου στὴν Οὐάσινγκτων τῆς Ἀμερικῆς, περὶ τῆς Ψυχοθεραπευτικῆς Ἐφαρμογῆς τῶν Διδασκαλιῶν τῶν Πατέρων τῆς Ἐρήμου, τοῦ Ἡουχασμοῦ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Ὁρθοδόξου Μυστικισμοῦ.

Τὴν Ὁμιλία παρηκολούθησαν Καθηγηταί, ἀντιπρόσωποι τοπικῶν ἐκπαιδευτικῶν προγραμμάτων ψυχιατρικῆς, μέλη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Ἀκολούθησε Δεξίωσις στὸ Kluge Center τῆς Βιβλιοθήκης, ὅπου ἐκείνη τὴν περίοδο ὁ Σεβασμ. κ. Χρυσόστομος διατελοῦσε ὑπότροφος (David B. Larson Fellow in Health and Spirituality).

Καμπάλα Οὐγκάντας

Ἡ Μοναχὴ Εὐφροσύνη μετὰ τὴν Δόκιμη Ἀδελφῆ Ἐλισάβετ, στὸν Ἱερό Ναὸ τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Καμπάλα τῆς Οὐγκάντα, στὴν προοπτικὴ ἰδρύσεως, σὺν Θεῷ, Γυναικείου Ἱεροῦ Ἡουχαστηρίου στὴν χώρα αὐτὴ τῆς Ἀφρικῆς.

Οὐράνια Ἀποκάλυψις στὸν Ἅγιον Μακάριο τὸν Αἰγύπτιο περὶ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου μετὰ θάνατον*

(συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο τεῦχος)

Ο ΑΒΒΑΣ Μακάριος ρωτᾷ πάλι, σὲ λίγο:

— Ἅγιε Ἄγγελε, σὲ ρώτησα κάτι καὶ γιὰ τὰ μνημόσυνα: πῶς καὶ γιατί γίνονται; Ἀπάντησέ μου, σὲ παρακαλῶ.

— Ἀκουσέ με, λοιπόν, ἅγιε πάτερ μου. Τὰ μνημόσυνα ποὺ ὀνομάζονται «τρίτα», γίνονται ὅπως ἔχουμε ξαναπεῖ ὥσπου νὰ περάσουν οἱ τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὴν κοίμησιν· γιατί, βέβαια, ἴσαμε νὰ περάσουν τρεῖς μέρες, ἡ ψυχὴ δὲν ἀνεβαίνει νὰ προσκυνήσῃ τὸ δεσπότη Χριστό. Ἔτσι, λοιπόν, γίνονται αὐτὰ τὰ μνημόσυνα σὰν ἓνα δῶρο πρὸς τὸ Χριστὸ γιὰ κείνη τὴν ψυχὴ ποὺ πάει νὰ Τὸν προσκυνήσῃ.

Μετὰ τὴν προσκύνησιν στὸ δεσπότη Χριστό, οἱ Ἄγγελοι παίρνουν πάλι τὴν ψυχὴ καὶ τὴν κατεβάζουν στὴ γῆ. Ἐδῶ πιά τὴν περπατᾶνε στὰ διάφορα μέρη καὶ τοὺς τόπους ὅπου ἔζησε τὴν ἐπίγεια ζωὴ της καὶ τῆς θυμίζον τίς καλὰς καὶ τίς κακὰς πράξεις της, λέγοντας:

— Θυμήσου πῶς ἐδῶ ἔκλεψες· ἐκεῖ ἔπεσες στὸ ἀμάρτημα τῆς πορνείας· ἐδῶ ἔπεσες στὴν καταλαλιά· ἐκεῖ σκότωσες· ἐδῶ ἔγινες ἐπίορκος· ἐκεῖ βλαστήμησες· ἐδῶ καταχράστηκες μὲ ὑπέρογκους τόκους· ἐκεῖ μέθυσες· ἐδῶ λογομάχησες ἀμαρτωλά· ἐκεῖ σκανδάλισες τοὺς ἀδελφούς σου - κ' ἓνα σωρὸ ἄλλα, ποὺ ἡ κάθε ψυχὴ μπορεῖ νὰ διέπραξε.

Ἔστερα, πάλι, τὴν περνᾶνε ἀπὸ τοὺς ἄλλους τόπους, ὅπου ἔπραξε ἀγαθὰ ἔργα, λέγοντάς της:

— Θυμήσου πῶς ἐδῶ ἔκαμες ἐλεημοσύνη· ἐκεῖ ἐνήστεψες· ἐδῶ ἔδειξες πραγματικὴ μετάνοια, μὲ δάκρυα καὶ συντριβή· ἐκεῖ ἔκαμες λειτουργίες· ἐδῶ ἔκαμες παρακλήσεις· ἐκεῖ ἔκαμες ἀγρυπνίες· ἐδῶ προσευχῆς ἐκεῖ γονάτισες κ' ἔκαμες μετάνοιες· ἐδῶ ἔδειξες σταθερότητα στὴν ἀρετὴ καὶ ἀντίστασιν στὸν πειρασμό· ἐκεῖ ἔδειξες ἐγκράτεια - καὶ ὅλα τ' ἄλλα καλὰ ἔργα ποὺ ἔκαμε ἡ ψυχὴ.

Αὐτὸς ὁ περίπατος, σὲ ὅλα τὰ μέρη ποὺ ἔζησε ἡ ψυχὴ, κρατᾷ ἐννιά μέρες. Τὴν ἕνατη μέρα ἡ ψυχὴ ἀνεβαίνει πάλι νὰ προσκυνήσῃ τὸ δεσπότη Χριστό. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ἡμέρα ἐκείνη - δηλ. ὡς ἐκείνη τὴν ἡμέρα - γίνονται καὶ τὰ «ἕνα-τα» ὅπως τὰ ὀνομάζουμε,

μνημόσυνα, τὰ ὁποῖα γίνονται καὶ στέλνονται σὰν δῶρο καὶ σὰν ἐνθύμησιν στὸν Κύριο, γιὰ τὴν ψυχὴ ποὺ ἔρχεται, νὰ τὴν ὑποδεχθεῖ μὲ ἰλαρὸ βλέμμα κ' εὐμενῆ διάθεσιν. Οἱ παρακλήσεις ποὺ γίνονται μὲ τὰ μνημόσυνα, εἶναι γραμμένο πῶς γίνονται «πρὸς ὠφέλειαν». Καὶ λέγονται συχνὰ πῶς ὠφελοῦν τὴν ψυχὴ τοῦ κεκοιμημένου οἱ ἐλεημοσύνες, οἱ λειτουργίες, τὰ μνημόσυνα. Ἐνίοτε βοηθοῦν τόσο πολὺ, ποὺ μποροῦν ν' ἀπαλλάξουν τὴν ψυχὴ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὴν κόλασιν! Αὐτά, ὅμως, δὲν ὠφελοῦν τὸν πολὺ κόσμον νὰ τὰ ξέρει, γι' αὐτὸ καὶ οἱ λεπτομέρειες σ' αὐτὸ τὸ θέμα δὲν εἶναι γιὰ ὅλους, καθὼς συγκροῦεται μὲ τὴ γνωστὴ ἀλήθεια πῶς «ἐν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια»...

“Ίστερ’ ἀπὸ τῆ δευτέρῃ αὐτῆ προσκύνῃσιν στὸ δεσπότη Χριστό, οἱ ἄγγελοι παίρνουν τὴν ψυχὴ καὶ τὴν ξαναφέρουν στὸν κόσμον. Στὴ συνέχεια, τῆς δείχνουν τὸν Παράδεισον, τὸν ἀπέραντον ἐλαιῶνα μὲ τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ, τὶς σκηνές ὅπου ἀναπαύονται οἱ δίκαιοι... Κι ὅταν ἡ ψυχὴ βλέπει τὴν ἀπερίγραπτη ἐκείνη χαρὰ στὰ πρόσωπα τῶν δικαίων, αἰσθάνεται κ’ ἐκείνη μιὰ βαθιὰ κι ἀπέραντη χαρὰ καὶ παραμυθία, καὶ παρακαλεῖ τοὺς ἄγγελους νὰ τὴν ἀφήσουν ἐκεῖ, μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους καὶ τοὺς δικαίους! Μετὰ τὴν πηγαίνουν νὰ ἰδεῖ τὴν κόλαση, μὲ τὶς ποικίλες τιμωρίες τῶν ἀμαρτωλῶν, λέγοντας:

— Αὐτὸς ἐκεῖ ποὺ βλέπετε εἶναι ὁ πύρινος ποταμὸς· αὐτὸς ἐκεῖ, ὁ ἀκοίμητος ἐσμός τῶν σκουληκιῶν τοῦτο ἐδῶ, τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον αὐτὸ ἐκεῖ, τὸ σκότος τὸ ἐσώτερον αὐτὸς ἐδῶ εἶναι ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων - καὶ ὅλα τ’ ἄλλα κολαστήρια τῶν ἀμαρτωλῶν...

Ὁ ἀββᾶς Μακάριος ἄκουε προσεχτικὰ ὅ,τι ἔλεγε ὁ ἄγγελος, ὁ ὁποῖος σὲ μιὰ στιγμὴ στρέφει πρὸς τὸν ἅγιον Μοναχὸ καὶ τοῦ λέει:

— Ἐρεῖς, ἅγιε πάτερ, ὅτι δὲν ὑπάρχει σκληρότερη καὶ φοβερότερη τιμωρία στὴν κόλαση ἀπὸ κείνη ποὺ ζοῦν οἱ πόρνοι καὶ οἱ κλέφτες. Ἰδιαιτέρως, μάλιστα, ὅταν αὐτοὶ ποὺ ἔπασαν στὴν πορνεία τυχαίνει νὰ εἶναι Μοναχὸς ἢ Μοναχὴ, Ἱερεὺς ἢ Πρεσβυτέρως...

* * *

Ὅταν πιά ἡ ψυχὴ γνωρίσει ὅλ’ αὐτὰ ποὺ τῆς δείχνουν οἱ ἄγγελοι, καὶ ἀφοῦ συμπληρωθοῦν οἱ σαράντα μέρες, τὴν ἀνεβάξουν πάλι νὰ προσκυνήσῃ τὸ δεσπότη Χριστό· γι’ αὐτὸ καὶ ὡς τὶς σαράντα γίνονται τὰ «τεσσαρακοστά» λεγόμενα μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Αὐτὴ ἡ μέρα εἶναι πολὺ σημαντικὴ, γιατί αὐτὴ τῆ μέρα θ’ ἀποφασίσει ὁ φιλόνητος

ποὺ Θεὸς γιὰ τὸ ποῦ πρέπει νὰ πάει πιά ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀνάλογα μὲ τὰ ἔργα καὶ τὶς πράξεις τῆς. Καὶ ὅπου πάει τώρα ἡ ψυχὴ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ θὰ μείνει ὡς τὴν ἡμέρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας, ὅποτε θ’ ἀναστηθεῖ καὶ τὸ σῶμα καὶ θ’ ἀπολαύσει τοὺς καλοὺς ἢ κακοὺς καρποὺς τῶν ἔργων του.

Ἀκούγοντας αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἅγιος Γέροντας, ἐστέναξε βαθιὰ, δάκρυσε πικρὰ καὶ εἶπε:

— Οὐαὶ καὶ ἀλλοίμονο στὴ μαύρη μέρα ἐκείνη, ὅπου γεννήθηκε ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὁ ἀμαρτωλός...

— Ναι, τοῦ λέει ὁ ἄγγελος· ναι, τίμιε Γέροντα, εἶναι σωστὸ αὐτό, γιὰ τὸν κάθε ἀμαρτωλό. Ἀλλὰ γιὰ τὸν ἀγαθὸ καὶ τὸν δίκαιο πρέπει νὰ πεῖς: «Εὐτυχημένη καὶ μακάρια ἡ μέρα καὶ ἡ ὥρα ποὺ γεννήθηκε!»

Τότε ὁ Γέροντας ξεθαρρεύτηκε καὶ κάνει ἄλλο ἓνα σχετικὸ ἐρώτημα:

— Σὲ παρακαλῶ, ἅγιε ἄγγελε, νὰ μοῦ ξεδιαλύνεις καὶ τούτῃ τὴν ἀπορία μου: μπορεῖ νὰ αἰσθανθεῖ κάποτε ἄνεση ὁ ἀμαρτωλός, νὰ τελειώσει ἡ τιμωρία του;

— Ὅχι, ἅγιε πάτερ μου, ἀποκρίνεται ὁ ἄγγελος. Οὔτε ἡ οὐράνια βασιλεία τῶν δικαίων ἔχει τελειωμό, οὔτε ἡ τιμωρία καὶ ἡ κόλαση τῶν ἀμαρτωλῶν. Ἄν κάποιος ἔπαιρνε κάθε χιλία χρόνια ἓνα σπυρὶ ἀπὸ τὴν ἄμμο τῆς θάλασσας καὶ τὸ ἔβαζε κάπου ἄλλοῦ, θὰ ὑπῆρχε ἐλπίδα ἴσως κάποτε νὰ τελειώσει· μὰ ἡ κόλαση τῶν ἀμαρτωλῶν τέλος δὲν ἔχει!...

Ὁ ἅγιος Γέροντας ἐπιμένει καὶ συνεχίζει τὶς ἐρωτήσεις:

— Ἄγιε ἄγγελε, πές μου σὲ παρακαλῶ: ποιοὶ ἀπὸ τοὺς ἁγίους μας εἶναι πιὸ φιλεῦσπλαγχνοὶ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, νὰ τοὺς ἔξει καὶ νὰ τοὺς ἱκετεύει ὁ ταλαίπωρος ἄνθρωπος, γιὰ νὰ πρεσβεύουν στὸ Θεὸ καὶ νὰ Τὸν παρακαλοῦν γι’ αὐτόν;

(Συνεχίζεται)

(*) Π.Β. Πάσχου, Ὁ Γέροντας καὶ ἄλλες ἀποκαλυπτικὲς ἱστορίες, σελ. 81-84, «Ἀκρίτας», ἔκδ. γ’, Ἀθήνα 2002.

■ «ΙΔ΄ Σύναξις Ὁρθόδοξου Ἐκκλησιαστικοῦ Συνοδίου»
 ἕνας ἀκόμη σταθμὸς στὸν

Ὁρθοδοξία καὶ

*Παποκεντρικὴ
 καὶ «Ἀόρατος Ἐνόχη»*

ΜΕ ΤΗΝ Χάρι τοῦ Κυρίου μας καὶ τὴν ἰδιαίτερη προστασία τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν Φωτίου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ καὶ Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τὴν

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας (27.2/2.3.2006), ἐπραγματοποιήθη ἡ τακτικὴ ἐτήσια «Σύναξις Ὁρθόδοξου Ἐνημερώσεως» στὴν Ἀθήνα (Αἴθουσα Τελετῶν Ξενοδοχείου «Νοβοτέλ», Πλατεία Βάθης).

■ Τὴν διοργάνωσι τῆς μεγάλης αὐτῆς «Συνάξεως», ἡ ὁποία προσέλκυσε ὅπως πάντοτε ἓνα πολυπληθέστατο ἀκροατήριον, εἶχε ἀναλάβει ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς, μετὰ τὴν εὐλογία, ἐπιστολὰ καὶ καθοδήγησι τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων.

* * *

Α΄. Στὸ πρῶτο μέρος τῆς «ΙΔ΄ Συνάξεως», ἡ Βυζαντινὴ Χορωδία ἔψαλε τὸ **Κοντάκιον** καὶ τὸ **Ἀπολυτίκιον** τῆς ἡμέρας, ἐπίσης τὸ **Ἀπολυτίκιον** τῶν Ἁγίων Τριῶν Νέων Ἱεραρχῶν,

στίχους ἐκ τῆς Δοξολογίας Κυρίου καὶ Θεοτόκου, τὸ **Μέγα Προκείμενον** πλ. δ΄, τὸ **Μεγαλνάριον** «Ἄλλο τριφώνον καὶ ἐκλογὴν κρατῶν» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Τσατσαρώνη, Ἄρχοντος Μουσουλίου.

Β΄. Ὁ πρῶτος Ὀμιλητὴς, ὁ Ἄγιος Ἰωάννης Κλητὴς, ἐκτίμησε τὴν ἀπάντησιν σὲ μίαν σειρὰ ἐρωτημάτων ἀφορῶν τὸ ἐπίκαιρον καὶ πολὺ σημεῖον τῆς **Παγκοσμιοῦσης**, ὅπως αὐτὴ ἀναφέρεται στὴν **Οἰκουμενικὴν Κινήσεως**.

Ὁ Ὀμιλητὴς, ἐπὶ **35΄**, ἀνέπτυξε τὴν **Παγκοσμιοῦσιν καὶ τὰ ἀντι-παγκοσμιοῦσιν**, σὲ τέσσερις ἐρωτήσεις **Παγκοσμιοῦσης**, **6.** «Ἐπίδειξιν πλ. γ. *«Santo Subito»!*... «Ἅγιος Ἀθανάσιος τοῦ Καθολικοῦ Σώματος».

■ Κύριος στόχος τῆς πρώτης ἐρώτησίν ἐστὶν οἱ ὀρθόδοξοι **Οἰκουμενισταί**, οἱ ὁποῖοι ἀίρεισι τὴν **Παποκεντρικὴν Παγκοσμιοῦσιν** τὴν σχέσιν τοὺς μετὰ τὴν **Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν** καὶ τὴν **Ὁρθόδοξον** καὶ τὴν **Ὁρθόδοξον** σχέσεις τοὺς μετὰ τοὺς Παπικοὺς καὶ τὸν **Φωτίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ Ἁγίου Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ, τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου τοῦ Ἁγίου Πενταπόλεως**, χωρὶς «τὴν συνηγορίαν τοῦ Χριστοῦ».

Γ΄. Ἐπακολούθησε ἡ προβολὴ τῆς ταινίας (**25΄**), ἡ ὁποία ἐτεκμηρίωσεν τὴν **Ὁμιλητοῦ**, μετὰ κεντρικὸν θέμα τὸν **Ἅγιον Παῦλον Β΄**, στὴν Πλατεία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τίτλος τῆς ταινίας: **«Παποκεντρικὴ Παγκοσμιοῦσιν τῶν ὀρθόδοξων Οἰκουμένων»**. Ἡ ταινία ἀναφέρεται ἐπὶ τὴν **νέα ἐκκλησιολογικὴν πραγματικὴν κατάστασιν**. Πάπα, γ. «Νῦν κρίσις ἐστί!...»!

(Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα)

■ Η δευτέρα Εισήγησις απέδειξε τεκμηριωμένα, ότι «στην βάση του συγχρόνου Οικουμενισμού κείται σαθρό και ψευδές θεμέλιο: ή Αίρεσις, ότι όλες οι λεγόμενες εκκλησίες και όμολογίες του Χριστιανισμού είναι ήδη άόρατα ένωμένες μεταξύ τους, ἐφ' ὅσον μάλιστα, ὅπως διατείνονται, ἔχουν όλες από κοινού τὸ σωτήριο βάπτισμα, μέσω του ὁποίου εἰσάγονται στο ἕνα Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησία. Ἄρα, ἔστω και ἂν αὐτές εἶναι ἀτελῶς πρὸς στιγμὴν ένωμένες, μποροῦν νὰ συνεργάζωνται, νὰ συμπροσεύχωνται και νὰ μαρτυροῦν ἀπό κοινού τὸ ἴδιο Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ στον κόσμο, προσπαθώντας παράλληλα νὰ καταστήσουν τὴν ένότητά τους "όρατή"»· ἐπομένως, οἱ ὀρθόδοξοι Οἰκουμενισταί, οἱ ὁποιοὶ ἀκόμη και συνοδικῶς διεκήρυξαν τὴν δὴθεν Ἀόρατη Ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, «ἔχουν ἐφεύρει μίαν ἀπολύτως νέα ἐκκλησιολογία, ἐρχόμενοι σὲ οὐσιαστικὴ ρῆξι μὲ τὴν Ἁγιοπνευματικὴ Καθολικότητα τῆς Ἐνότητος τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, και ἔτσι κηρύσσονται και εἶναι παντελῶς "ἀκοινωνητοὶ" ἀπὸ τὸ εὐσεβὲς τῆς Ἐκκλησίας φρόνημα».

Ε'. Ὁ παρουσιαστής, Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χριστιανουπόλεως κ. Χρυσόστομος, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὑπεγράμμισε τὴν πρωτοποριακὴ προσπάθεια τῶν «Συνάξεων Ὁρθοδόξου Ἐνημερώσεως», ἡ ὁποία ἀποβλέπει, Χάριτι Θεοῦ, στὴν πολύπλευρη, συστηματικὴ και θαθεῖα ἀνατομία τῆς παναιρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ, ἐξ ἐπόψεως ἱστορικῆς και θεολογικῆς, στὴν προοπτικὴ πάντοτε μιᾶς Νέας Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας, πρὸς δόξαν Θεοῦ και οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ μας.

■ Ἡ «ΙΔ' Σύναξις» ἀποτελεῖ ἕναν ἀκόμη σταθμὸ στον ἀντι-οικουμενιστικὸ ἀγῶνα, ἐφ' ὅσον συνέβαλε οὐσιαστικὰ στὴν συνειδητοποίησι τοῦ μεγάλου κινδύνου ἐκ τῆς οἰκουμενιστικῆς αἰρέσεως και στὴν ἀφύπνισι τῆς Συνοδικῆς Συνειδήσεως τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

* * *

➔ Τὰ πλήρη κείμενα τῶν Ὁμιλητῶν, τοῦ Παρουσιαστοῦ και τῆς Ταινίας, ὡς και ὅλη ἡ «ΙΔ' Σύναξις» σὲ ἰηχητικὴ μορφή, ἀλλὰ για πρώτη ἤδη φορὰ και σὲ ὀπτικὴ, εὐρίσκονται ἤδη στὴν ἐπίσημη Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων (www.synodinresistance.org). Διὰ τῆς παροχῆς πλέον δυνατότητος παρακολουθήσεως σχετικῶν Βιντεοταινιῶν, σηματοδοτεῖται ὄντως μία οὐσιαστικὴ ἀναβάθμισι τῆς Ἱστοσελίδος μὲ νέες εὐρεῖες προοπτικῆς, ἰδιαίτερα μάλιστα ὅσον ἀφορᾷ στὴν διάδοσι τῆς Ἀντι-οικουμενιστικῆς μαρτυρίας Αὐτῆς. □

Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας

Κινσάσα Κονγκὸ

Παιδιὰ τοῦ Σχολείου «Ο Ἅγιος Κυπριανός» τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν περιοχή τῆς πρωτεύουσῆς τοῦ Κονγκὸ Κινσάσα σὲ πρόσφατη φωτογραφία τους.

Προσφορά Μαρτυρικής Εύλογίας στην 'Ιερὰ 'Επισκοπή Λούνης 'Ιταλίας

ΤΗΝ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, 6/19.3.2006, ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς ὑπεδέχθη στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ Κ' αἰ. στὴν Πιστόϊα τῆς Ἰταλίας μία ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ προσφορά.

Ἐκ μέρους μιᾶς εὐγενοῦς κυρίας, παπικῆς στὸ δόγμα, ἡ ὁποία ἀπεβίωσε πρόσφατα, διετέθη στὴν Ὁρθόδοξη Ἐπαρχία τῆς Πιστόϊα μία πολύτιμη Φιάλη, περιέχουσα Αἷμα τοῦ Ἁγίου Παιδομάρτυρος Μοδεστίνου, μαρτυρήσαντος περὶ τὰ μέσα τοῦ Γ' αἰ. μαζὶ μετὸν γνωστὸ Ἅγιο Λαυρέντιο τὸν Ἀρχιδιάκονο, ἡ ὁποία εὐρέθη τὸν ΙΗ' αἰ. στὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου στὸ Κάμπο Βερᾶνο τῆς Ρώμης σὲ Κατακόμβη, κῆρο ἐνταφιασμοῦ τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου καὶ ἄλλων Ἁγίων Μαρτύρων τῆς ἰδίας περιόδου. Εἶναι γνωστόν, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τῶν διωγμῶν, ἐσυνηθίζετο νὰ τοποθετῆται παρὰ τὸ Σῶμα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ποσότης Αἵματός τους, κατὰ τὸν τύπον τῆς Εὐχαριστιακῆς θυσίας.

Ἡ πολύτιμη αὐτὴ Φιάλη μετὸ μαρτυρικὸ Αἷμα ἐδόθη στὴν οἰκογένεια τῆς δωρητρίας ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Πάπα Γρηγόριο τὸν ΙΣΤ' τὸ ἔτος 1825, περίπου 100 ἔτη μετὰ τὴν εὐρεσί της στὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μοδεστίνου.

Ἡ Φιάλη φέρει ἐπ' αὐτῆς ἀκόμη ἀθικτὴ τὴν σφραγίδα τῆς ἐποχῆς τῆς εὐρέσεώς της καὶ συνοδεύεται ἀπὸ ἐπίσημο Πιστοποιητικὸ τῆς γνησιότητος τοῦ Μαρτυρικοῦ Αἵματος.

Ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς παρέλαβε ἐπίσημως τὸ ἱερὸ αὐτὸ Ἐπιτάφιο καὶ τὸ ἔθεσε εἰς προσκύνησιν τῶν εὐλαβῶν, ἐψάλησαν δὲ τὰ εἰδικῶς συντεθέντα γιὰ τὴν περίστασι αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἰδίου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον καὶ ἀποφασίσθηκε ἡ κατ' ἔτος προσευχητικὴ ἀνάμνησις τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ γεγονότος κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτὴ ἡμέρα τῆς ὑποδοχῆς.

Ἡ μεγάλη αὐτὴ Μαρτυρικὴ εὐλογία ἐνέχει συμβολικὸ καὶ ἀφρηνιστικὸ νόημα. Τὸ Αἷμα τῶν Ἁγίων Μαρτύρων ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας μας, καθαίρει τὴν δαιμονικὴ πλάνη καὶ ἐνθυμίζει τὸ θυσιαστικὸ χρέος τῶν Ὁρθοδόξων ἔναντι τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἔχυσε τὸ Πανάγιον Αἷμα Του ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Βιβλιοπωλεῖον – Ἐκκλησιαστικὰ εἶδη

«NEON ΘΑΒΩΡ»

- Ὁρθόδοξα βιβλία - Ἐκδόσεις - Ἀγιογραφίες - Εἰκόνες
- Διατίθενται καὶ ὅλες οἱ ἐκδόσεις καὶ οἱ ὀπτικο-ακουστικὲς παραγωγὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Κυριανοῦ Φυλῆς Ἀττικῆς.
- Χαλκοκονδύλη 46,
- τηλ./fax: 210 5227096

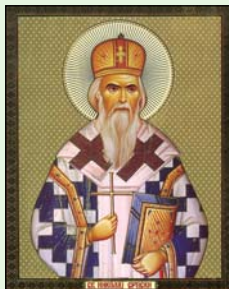
Πόσο μεγάλη καὶ θαυμαστὴ εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ!

Ἄγιου Ἐπισκόπου Νικολάου (Βελιμίροβιτς)*

...**ΚΑΙ** «εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἶδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι» (Ἰωάν. α' 48).

Τὶ μεγάλος ἔπαινος! Καί, ἐπὶ πλεόν, ἀπὸ ποίου τὰ χεῖλη! Ὅμως, τί σημαίνει «ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι»; Σημαίνει: ἕνας ἄνθρωπος πλήρης μὲ τὸ ἀντίθετο τοῦ δόλου - μὲ τὸν Θεό: μὲ σκέψεις περὶ Θεοῦ, μὲ λαχτάρια γιὰ τὸν Θεό, μὲ ἀναζήτησι τοῦ Θεοῦ, μὲ προσμονὴ τοῦ Θεοῦ, μὲ ἐλπίδα στὸν Θεό. Εἶναι ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος παραδόθηκε στὸν ἕνα Κύριο καὶ Κυβερνήτη - στὸν Θεό, καὶ δὲν θὰ γνωρίση κανένα ἄλλον: ἕνας ἄνθρωπος, στὸν ὁποῖον ἡ ἀρχὴ τῆς πονηρίας δὲν βρῆκε τρόπο νὰ ριζώσῃ. Ἄλλὰ αὐτὴ ἡ παραδοχὴ ἀπὸ τὸν Χριστὸ τοῦ Ναθαναὴλ ὡς ἀληθινοῦ Ἰσραηλίτου εἶναι ἐπίσης, ταυτόχρονα, παραδοχὴ τοῦ τραγικοῦ γεγονότος, ὅτι ἀπέμειναν ὀλίγοι ἀληθινοὶ Ἰσραηλίται.

Ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ἔκραξε μὲ χαρὰ: «ἶδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης!» Ἐδῶ εἶναι ἕνας ἀληθινὸς ἄνθρωπος ἀνάμεσα στοὺς ψεύτικους ἀνθρώπους! Ἐδῶ εἶναι ἕνας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι μόνον Ἰσραηλίτης κατ' ὄνομα, ἀλλὰ μέχρι βάθους! Ἄν καὶ ὁ Κύριος μπορούσε ἀπὸ μακριὰ νὰ γνωρίζῃ τὶς ἀμφιβολίες περὶ Αὐτοῦ, τὶς ὁποῖες ὁ Ναθαναὴλ ἐξέφρασε στὸν Φίλιππο, ἐν τούτοις ἐπαινεῖ τὸν Ναθαναὴλ ὡς ἀληθινὸ καὶ ἄδολο Ἰσραηλίτη. Μήπως τὸ ἔπαινε γιὰ νὰ τὸν τραβήξῃ στὸν ἑαυτὸ Του; Ὅχι, διότι αὐτὸς ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν καρδιά, δὲν ὑπολογίζει τοὺς λόγους ἀλλὰ τὴν καρδιά. Ἐμεῖς δὲν δυνάμεθα μὲ κανένα τρόπο νὰ ἰδοῦμε, οὔτε νὰ γυρίσουμε τὶς σελίδες τοῦ Εὐαγγελίου καὶ νὰ ἀναγνώσουμε, ὅτι ὁ Ναθαναὴλ ἦταν ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς δόλο, ὅμως ὁ Κύριος εἶδε μέσα στὴν καρδιά του καὶ τὸ διάβασε ἐκεῖ. Οἱ

ἄλλοι Ἀπόστολοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν συγκεντρωμένοι γύρω ἀπὸ τὸν Χριστό, μπορεί νὰ ἐξεπλάγησαν ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς ἐπαινετικούς λόγους τοῦ Ἰησοῦς εἶπε, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς ἄφηρε τὸν χρόνο νὰ ἀποκαλύψῃ στοὺς Ἀποστόλους τὴν ἀλήθεια τοῦ ἐπαίνου Του.

Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Ναθαναὴλ ἐξεπλάγη ἀπὸ αὐτὸ τὸν ἀπροσδόκητο ἔπαινο: «Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκὴν εἶδόν σε» (στ. 49). Κοιτάξτε πῶς ὁ Ναθαναὴλ ἀποδεικνύεται ἀμέσως ὅτι εἶναι ἕνας ἄνθρωπος χωρὶς δόλο. Ὁ δολερὸς ἄνθρωπος εἶναι ἀπασχολημένος μὲ τὸν ἑαυτὸ του καὶ δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοὺς

ἄλλους. Στὸν δολερὸ ἄνθρωπο ὁ ἔπαινος καὶ ἡ κολακία εἶναι γλυκά. Ἄν ὁ Ναθαναὴλ ἦταν ἄνθρωπος δολερὸς θὰ ζαλιζόταν ἀπὸ τὸν ἔπαινο τοῦ Χριστοῦ καὶ θὰ ἀρχίζε νὰ τὸν ἐπαινῇ, ἢ ἀπὸ πλασματικὴ ταπεινώσι νὰ ἀρνῆται τὸν ἔπαινο. Ὅμως ὁ Ναθαναὴλ ἐνδιαφερόταν περισσότερο γιὰ τὸν Χριστὸ παρὰ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του. Καὶ ἔτσι, οὔτε ἀποδεχόμενος οὔτε ἀπορρίπτων τὸν ἔπαινο, ὁ Ναθαναὴλ ἔθεσε μίαν ἀνοικτὴ ἐρώτησι, μὲ σκοπὸ νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθεια γιὰ τὸν Χριστό: «πόθεν με γινώσκεις;». Συναντώμεθα γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωὴ μας. Ἄν μὲ καλοῦσες μὲ τὸ ὄνομά μου θὰ μοῦ ἐδημιουργεῖτο ὀλιγώτερη ἐκπληξι, διότι ἕνα ὄνομα μπορεί κάπως πιὸ εὐκόλα νὰ γνωρισθῇ καὶ νὰ χρησιμοποιηθῇ· ἀλλὰ μὲ καταπλήσει ὅτι τόσο γρήγορα γνωρίζεις τὸ ὄνομα τῆς καρδιάς μου καὶ τῆς συνειδήσεως - κάτι τὸ ὁποῖο εἶναι καλοκρυμμένο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὸ ὁποῖο ὁ ἄνθρωπος μόλις πού τὸ ἀποκαλύπτει μὲ μεγάλη ἐπιφύλαξι στοὺς στενοὺς φίλους του. «Πόθεν με γινώσκεις;».

Ὁ Κύριος τοῦ ἀπήντησε ἀποκαλύπτοντας ἕνα δεῦτερο, ἐξωτερικό καὶ ὁρατό, μυστήριο: *«πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν σικκὴν εἶδόν σε»*. Αὐτὸς ποῦ γνωρίζει τὰ μυστικά τῆς καρδιάς, δύναται εὐκόλα νὰ γνωρίζῃ καὶ τὰ τοῦ σώματος. Καὶ αὐτὸς ποῦ βλέπει τὴν κίνησι τῶν σκέψεων καὶ ἀκούει τοὺς μυστηριώδεις ψιθύρους τοὺς ἐντὸς τοῦ ἀνθρώπου, θὰ θλίβῃ ἀκόμη πιὸ εὐκόλα τὴν κίνησι τοῦ σώματος καὶ θὰ ἀκούῃ τοὺς λόγους τοὺς ἐξερχομένους ἀπὸ τὰ χεῖλη τοῦ ἀνθρώπου. Πρὶν νὰ πλησιάσῃ ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ, ὁ Κύριος τὸν εἶδε νὰ κάθεται κάτω ἀπὸ μία σικκὴ· καὶ πρὶν ὁ Φίλιππος νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ξεκινήσῃ γιὰ τὸν Ναθαναήλ, ὁ Κύριος τὸν εἶδε καὶ γνώρισε τὴν καρδιά του. Διὰ τῆς Προνοίας Του, ὁ Φίλιππος πῆγε στὸν Ναθαναήλ καὶ τὸν ἐκάλεσε νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ἴδῃ.

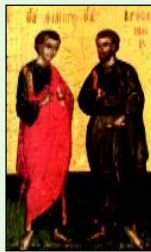
Πῶς μπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Θεοῦ; Ὑπάρχει κάποιος τρόπος ὥστε νὰ δύναται νὰ κρυφθῇ ἀπὸ τὴν μεγάλη καὶ φοβερὰ παρουσία Του; Ἀναλογιζόμενος αὐτὴ τὴν μεγάλη καὶ φοβερὰ παρουσία, ὁ Ψαλμωδὸς στρέφεται στὸν Παντογνώστη Θεὸ καὶ τοῦ λέγει: *«Σὺ ἐγnows τὴν καθέδραν μου καὶ τὴν ἐγερσίην μου, σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμοὺς μου ἀπὸ μακρόθεν... ὅτι οὐκ ἔστι ὄσλος ἐν γλώσσῃ μου. Ἴδού, Κύριε, σὺ ἐγnows πάντα, τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαία· σὺ ἐπλασάς με καὶ ἔθηκας ἐπ’ ἐμέ τὴν χεῖρά σου... ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;»* (Ψαλμ. ρλγ’ 2, 4, 5, 7).

Ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ θαῦμα τῆς ἱστορίας στὴν γῆ αὐτή, ὄχι μόνον γιὰ τὰ θαύματα ποῦ ἔκανε καὶ γιὰ τὴν Ἀνάστασί Του, ἀλλὰ ὄχι λιγώτερο ἐξ αἰτίας τῆς παν-εναγκαλιζόσης παρουσίας τοῦ πνεύματός Του καὶ τῆς γνώσεώς Του. Ἦταν στὴν γῆ, καὶ ταυτόχρονα ἦταν στὸν οὐρανό. Ἔβλεπε τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ταυτόχρονα εἶδε τὸν σατανᾶ νὰ πίπτῃ ἀπὸ τὸν οὐρανό. Ὅταν συναντοῦσε ἀνθρώπους, μποροῦσε νὰ ἰδῇ τὸ παρελθόν τους καὶ τὸ μέλλον τους. Διάβαζε τίς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων σὰν ἀπὸ ἀνοικτὸ βιβλίον. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ δοξασμοῦ καὶ τοῦ ἐπαίνου Του ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ὠμίλησε στοὺς μαθητὰς Του γιὰ τὸ Πάθος Του· ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Πάθους

Του, ὠμίλησε γιὰ τὴν ἐπερχομένη Του νίκη καὶ δόξα. Παρατηρώντας τὸν μαρμάρينو Ναὸ στὴν Ἱερουσαλήμ, εἶδε τὴν καταστροφή του. Συνωμίλησε μὲ τὸν Μωυσῆ καὶ τὸν Ἥλιό ὅπως μὲ τοὺς ζωντανοὺς συγχρόνους Του. Ζώντας στοὺς περιορισμοὺς τοῦ σώματος, εἶδε ὅλα ὅσα ἔγιναν στοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἄκουσε τὴν συζήτησι μεταξύ τοῦ ἁμαρτωλοῦ πλουσίου στὴν κόλασι μὲ τὸν Ἀβραάμ στὸν Παράδεισο. Εἶδε ἀπὸ μακρυὰ ποῦ ἦταν δεμένα ὁ ὄνος μὲ τὸ πουλᾶρι του καὶ ἔστειλε τοὺς μαθητὰς Του νὰ Τοῦ τὰ φέρουν. Εἶδε ἀπὸ μακρυὰ τὸν ἀνθρώπο στὴν πόλι *«κεράμιον ὕδατος βαστάζοντα»*, καὶ ἔστειλε τοὺς μαθητὰς Του νὰ συναντήσουν αὐτὸ τὸν ἀνθρώπο μὲ τὴν ἐντολή νὰ προετοιμάσῃ τὸ Πασχάλιον Δείπνον γι’ Αὐτόν. Ὁ χρόνος δὲν μποροῦσε νὰ τοποθετήσῃ κάποιο πέπλο πρὸς τῆς πνευματικῆς Του ὁράσεως. Ἔβλεπε ὅλα ὅσα γίνονταν καὶ ἐπρόκειτο νὰ γίνουν, σὰν νὰ συνέβαιναν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν Του. Ὁ χώρος δὲν εἶχε σημασία γι’ Αὐτόν. Ὅ,τιδήποτε συνέβαινε, ὅπουδήποτε στὸν κόσμον, τὸ ἔβλεπε σὰν νὰ γινόταν ἐνώπιον τῶν σωματικῶν Του ὀφθαλμῶν. Ὅ,τιδήποτε γινόταν σὲ ἕναν κλειστὸν χώρον, ἦταν σὰν νὰ γινόταν σὲ ἕνα ἀνοικτὸ πεδίο. Καὶ ἀκόμη, ὅ,τιδήποτε γινόταν στοὺς πιὸ κλειστοὺς χώρους - στὶς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων - ἀποκαλυπτόταν καὶ ἀνοιγόταν στὸ βλέμμα Του.

Αὐτὴ ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ σὲ ὅλα τὰ μέρη καὶ ἡ παντογνωσία Του ἐξέπληξε τὸν Ναθαναήλ ὄχι ὀλιγώτερο ἀπὸ ὅτι τὸν Πέτρο ἢ ψαριά στὴν λίμνη καὶ τοὺς ἄλλους μαθητὰς τὸ βάδιόμα Του ἐπὶ τοῦ ὕδατος καὶ ἡ κατάπαυσις τοῦ ἀνέμου καὶ τῆς θεέλλης. Ὁ Κύριος, γνωρίζοντας τίς καρδιὰς τῶν ἀνθρώπων, ἤξερε ποιά ἀπὸ τίς θείες δυνάμεις Του θὰ ἐπιδρούσε πιὸ ἰσχυρὰ στὸν κάθε μαθητὴ ξεχωριστά. Ἄν ὁ Πέτρος ἦταν περισσότερο κατάπληκτος ἀπὸ τὴν δυνάμι Του ἐπὶ τῆς φύσεως, ὁ Ναθαναήλ ἦταν, ὅπως βλέπομε, περισσότερο κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ἀντίληψί Του καὶ ἀπὸ τὴν παντογνωσία Του. Γνωρίζων ὅλα αὐτὰ, ὁ Κύριος χρησιμοποίησε αὐτὴ τὴν παντογνωσία γιὰ νὰ ἀσκήσῃ τὴν θεία Του οικονομία πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἀνθρώπου.

✠ Ἴσως ὁ Φίλιππος νὰ ἦταν ικανὸς νὰ τὸ διακρίνῃ αὐτὸ κατ' ἐκεῖνες τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς ἀποστολῆς του, καὶ ὅταν εἶπε στὸν Ναθαναὴλ «*έρχου καὶ ἴδε!*» ἦταν πεπεισμένος, ὅτι ὁ πάνσοφος καὶ παντοδύναμος Κύριος θὰ ἀπεκαλύπτετο στὸν Ναθαναὴλ μὲ τὸν πιὸ κατάλληλο τρόπο στὸ πνευμὰ καὶ τὸν χαρακτήρα τοῦ Ναθαναὴλ. Εἶχε ἴσως μόνον μιὰ θαμπὴ προαίσθησι αὐτοῦ, τὸ ὁποῖο γνῶρισε καθαρὰ ἀργότερα - τῶν ἀναριθμητῶν καὶ θαυμαστῶν μυστηρίων, τὰ ὁποῖα ἦσαν κρυμμένα στὸ ἀσθενές, ἀνθρώπινο στήθος τοῦ Ῥαββὶ του. Πράγματι, **μυστήρια πλατύτερα ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς καὶ μεγαλύτερα ἀπὸ τὸν χρόνο ἦσαν κρυμμένα στὸ στήθος τοῦ Θεανθρώπου!** Ἄρα γε, ἀπεκάλυψε καὶ ἔδειξε Χριστὸς ὁ Κύριος ἓνα χιλιοστὸ ἀπὸ αὐτὰ τὰ μυστήρια καὶ τὶς δυνάμεις πού ἐκρύπτοντο ἐντὸς Αὐτοῦ; Βεβαίως, ὄχι. Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν μυστηρίων Του ἔχουν παραμείνει κεκαλυμμένα καὶ

ἀθέατα, γιὰ νὰ ἀποκαλυφθοῦν καὶ νὰ δειχθοῦν στοὺς Ἄγιους στὴν Οὐράνιο Βασιλεία Του. Ὑπῆρχε τέτοια δύναμι σὲ Αὐτόν, ὥστε δὲν κατέβαλε προσπάθεια προκειμένου νὰ θαυματοουργῇ· μᾶλλον συγκατοῦσε τὸν Ἐαυτὸ Του, ὥστε νὰ μὴ ἐπιτελῇ τόσο πολλά. Εἶπε, ἀπεκάλυψε καὶ ἔκανε τόσα μόνον, ὅσα ἦσαν ἀναγκαῖα γιὰ τὴν σωτηρία μας, χωρὶς πείσι ἢ ἀναγκασμὸ στὴν θέλησί μας, διὰ τῆς ἐλευθέρας μας ἐκλογῆς καὶ ἐλευθέρας ἀποφάσεως.

Ὅμως, ἄς ἰδοῦμε τὸν Ναθαναὴλ, ἐκπληκτο, νὰ ἀπαντᾷ στὸν Κύριο: «*ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ!*» (στ. 50). Αὐτὰ ἐλέχθησαν ἀπὸ τὰ ἴδια ἐκεῖνα χεῖρα, τὰ ὁποῖα μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχαν εἰπεῖ στὸν Φίλιππο: «*ἐκ Ναζαρετ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι!*» (στ. 47). Τί θαυμαστὴ ἀλλαγὴ! Τί θαυμαστὸ κύμα χαρᾶς! ὦ, ἀδελφοί μου, **πόσο μεγάλῃ καὶ θαυμαστῇ εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ!** Δὲν ὑπάρχουν λόγια πού νὰ μποροῦν νὰ ἐκφράσουν τοῦτο, ἢ χεῖρα πού νὰ μποροῦν νὰ τὸ περιγράψουν, **ἀλλὰ ὑπάρχουν καρδιές πού μποροῦν νὰ τὸ αἰσθανθοῦν,** καὶ αἰσθανόμενες αὐτὸ **νὰ χαροῦν** ὅπως

τὴν πρωϊνὴ δροσοσταλίδα πού συναντᾷ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου.

Αὐτὸ τὸ γεγονός δὲν εἶναι ἓνας ἀρκετὰ πειστικὸς λόγος γιὰ τὸν Κύριο, ὥστε νὰ ἐνδύσῃ τὸν Ἐαυτὸ Του μὲ ἀνθρώπινη σάρκα, καὶ νὰ ἐμφανισθῇ ὡς ἓνας ἀδύνατος ἄνθρωπος χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου; Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ ὑποφέρει τὴν παρουσία Του ὡσάν ἐνὸς πυρφόρου Ἄγγελου; Καὶ ἐπὶ πλεον, ἂν ἐμφανίζοταν ὡς Θεὸς στὴν αἰώνιο δύναμι καὶ δόξα Του, μὴ ἐνδεδυμένος ἢ καλυπτόμενος μὲ τὸ πέπλο τῆς σαρκός, ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ Τὸν ἰδῇ καὶ νὰ ζήσει; Ποιὸς θὰ εἶχε ἀκούσει τὴν φωνή Του καὶ δὲν θὰ γινόταν στάκτη; Δὲν θὰ μεταβαλόταν ὀλόκληρη ἡ γῆ σὲ σκόνῃ ἀπὸ τὴν ἐγγύτητα τῆς ἀνάσας Του;

Κοιτᾶτε τὴν δύναμι τῆς συγκαλυμμένης παρουσίας Του· πῶς, σὲ μιὰ στιγμή, ἡ καρδιὰ καὶ οἱ σκέψεις τοῦ ἀνθρώπου ἀλλάζουν! Ποιὸς θὰ μπορούσε νὰ φαντασθῇ ὀλίγα μόνον λεπτὰ ἐνωρίτερα ἀπὸ

αὐτὴ τὴν συζήτησι μεταξὺ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ναθαναὴλ, ὅτι ὁ τελευταῖος θὰ ὠμολογοῦσε ὅτι αὐτὸς ὁ «*υἱὸς τοῦ Ἰωσήφ*» ἦταν Ῥαββί, Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ; Καὶ ἂν ὁ Ναθαναὴλ, τὴν στιγμή ἐκεῖνη, ἴσως νὰ εἶχε τὴν σκέψι ὅτι ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ ἦταν ἓνας ἐπίγειος βασιλεὺς, ὥστε νὰ εἶναι συνεπὴς πρὸς τὴν κοινὴ πίστι τῶν καιρῶν του περὶ τοῦ Μεσσοῦ, αὐτὸ ἦταν γιὰ τὴν ἔναρξι τῆς ὁμολογίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀκολουθησί Του περισσότερο ἀπὸ ἀρκετό. Ἐπιπρόσθετα, ὁ Ναθαναὴλ Τὸν ἀπεκάλεσε ἐπίσης Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐτοποθέτησε τὸ Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ πολὺ ὑψηλότερα ἀπὸ τὴν κοινὴ κατανόησί Του ὡς συνηθισμένον, ἐπιγειοῦ βασιλέως στὸν θρόνον τοῦ Δαβὶδ. (...)

* Ἀπόσπασμα Ὁμιλίας «*Ἡ Μεγάλῃ Νηστεία - Κυριακὴ Πρώτη: Τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ τὴν Παντογνωσία τοῦ Κυρίου καὶ τὸν Ἄνθρωπο δίχως Δόλο*». Μετάφρασις ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ (Nikolai Velimirovic, Bishop of Ochrid, *Homilies*, Vol. I, pp. 140-143, Lazarica Press, Birmingham 1996) .

Ἐκ τῶν Θαύματων τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης

...ΣΑΣ ὑπερ-ευχαριστῶ γιὰ τὸ καλὸ ποῦ μοῦ κάνατε! Δόξα τῷ Θεῷ καὶ στοὺς Θαυματοργοὺς Ἁγίους, ποῦ κάνανε τὸ Θαῦμα τους καὶ ἔγινε καλὰ καὶ κατάφερα νὰ φύγω ἀπὸ τὸν πειρασμὸ ποῦ μὲ κυνηγοῦσε θανάσιμα...

Εἶχα τραβήξει μαρτύρια, ὥσπου ἔλαβα τὸν φάκελο τὸν θαυματοργοῦ ἀπὸ τοὺς Ἁγίους μας καὶ ἀπὸ σᾶς καὶ ἔγινε Θαῦμα. Μόλις ἄγγιξα τὰ πράγματα ποῦ Σᾶς εἶχα παραγγεῖλει, ἄρχισα νὰ ζαλιζομαι καὶ νὰ χασμουριέμαι. Καὶ αὐτὸ ἦτανε!... Ἐνίωσα ἐκεῖνη τὴν ὥρα λὲς καὶ ξαναγεννήθηκα ἀπὸ τὴν ἀρχή!...

Εὐχαριστῶ πάρα πολὺ!

M.T., Νυρεμβέργη Γερμανίας

Περὶ τῆς στάσεως μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ

Τὸ νὰ ὁμιλῆς ὅταν εὐρίσκεισαι στὶς ἐκκλησιαστικὲς ἀκολουθίες, ἢ τὸ νὰ κοιτάξης γύρω δεξιὰ καὶ ἀριστερά, εἶναι ὄχι μόνον ἀπρεπές, ἀλλὰ καὶ παροργίζει τὸν Θεό, ἐξ αἰτίας τῆς ἀπροσεξίας μας καὶ τῆς ἐλλείψεως φόβου. Ἄν δὲν μποροῦμε νὰ τὸ κάνουμε πνευματικά, τουλάχιστον σωματικά καὶ ὁρατὰ ἄς συμπεριφερώμεθα σωστά. Ἡ φυσικὴ καὶ ὁρατὴ στάσις μπορεῖ νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ στὴν σωστὴ ἐσωτερικὴ ρύθμιση τῶν λογισμῶν μας.

Ἦσσιος Ἀμβρόσιος τῆς Ὀπτινα

Ἐνισχύσατε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων μας Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης!...

Προϋπολογισμὸς ἐργασιῶν

Μαμαρόστρωσις Δαπέδου: 220.000 Εὐρῶ

- Ἐμβάσματα ἀποστέλλονται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγὴ στὴν διεύθυνσι:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ,
Τ.Θ. 46006 - ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 133 10, ΕΛΛΑΣ,

- ἢ κατατίθενται στοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς λογαριασμῶν μας στὶς Τράπεζες:

ΕΘΝΙΚΗ: 074-29600013, ALPHA: 105-00-2002-015587,

ΑΓΡΟΤΙΚΗ: 03203002011-68,

ΕΡΓΑΣΙΑΣ: 0026-0273-95-0100391131,

καὶ NOVA: 0002928036.

Διδασκαλίες τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Καλλινίκου τῆς Τσερνίκα ἐν Ρουμανία πρὸς τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα († 11.4.1868)*

ΑΥΤΟΣ ὁ ἐνάρετος Ἐπίσκοπος καὶ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δίδασκε τὰ πνευματικὰ του τέκνα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ παράδειγμα καὶ τὶς συμβουλές, καὶ μὲ ἐπιστολές. Νὰ πῶς δίδασκε τοὺς Μοναχοὺς τοῦ Μοναστηριοῦ Τσερνίκα.

– Στὸν Οἶκο τοῦ Θεοῦ, παρακαλῶ ἀδελφοί, νὰ ἔχετε εὐταξία, ὅσοι θρῖσκεσθε ἐκτὸς τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ὥστε νὰ ἰδοῦν τὰ καλὰ σας ἔργα οἱ ἄνθρωποι, νὰ διδάσκωνται καὶ νὰ δοξάζεται ὁ Οὐράνιος Πατὴρ ἡμῶν. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δὲν θὰ βλασφημηθῆται τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ οἶς.

Ἔλεγε πάλι:

– Θὰ εἶστε σὲ θέσι νὰ τιμᾶτε τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἑαυτὸ σας, μόνο ἐὰν ἐφαρμόζετε τὶς ἐντολές Του καὶ τὶς μοναχικῆς ὑποσχέσεις σας.

Ὅσο γιὰ τὴν προσευχὴ ἐδίδασκε τοὺς Μοναχοὺς ὡς ἐξῆς:

– Νὰ ἐκπληρώνετε πρῶτα μὲ πολλὴ ἐπιμέλεια καὶ ταπεινώσι τὰ καθήκοντά σας πρὸς τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ μὴ ἀφήνετε νὰ διασκορπίζεται ὁ νοῦς σας καὶ νὰ κενοδοξήτε. Διότι ἐὰν ὁ Κύριος εἶπε ὅτι γιὰ κάθε ἀργὸ λόγο θὰ δώσουμε λόγο τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως, πόσο αὐστηρότερα θὰ κριθοῦμε, ὅταν συζητᾶμε τὴν ὥρα τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας;

Ἔλεγε καὶ τὰ ἐξῆς ὁ μεγάλος Ἱεράρχης:

– Νὰ διατηρῆτε τὸ τυπικὸ τῆς κοινῆς τραπέζης στὴν Ἀδελφότητα καὶ νὰ συμμετέχετε ὅλοι στὸ φαγητὸ καὶ τὴν πόσι. Φυλαχθῆτε ἀπὸ τὴν κενοδοξία, διότι αὐτὴ ὀδηγεῖ σὲ μεγάλη ἀπώλεια τοὺς Μοναχοὺς.

Κατόπιν πρόσθεσε:

– Μὴν ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὸ Μοναστήρι χωρὶς εὐλογία, μὴν πηγαίνετε στὴν πρωτεύουσα ἢ στὰ χωριά ἢ γιὰ κάποια μεγάλη προσωπικὴ σας ὑπόθεση.

– Ὁ Μοναχὸς ποὺ σχολάζει ἔξω ἀπὸ τὸ κελλί του, χωρὶς νὰ ἔχη σταλῆ σὲ διακόνημα, μοιάζει μὲ τὸ ψάρι ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Νὰ μὴν ἔχετε ἰδιαιτέρως φιλίες μεταξὺ σας, νὰ μὴν ἔχετε δικὸ σας πορτοφόλι σὰν τὸν Ἰούδα.

Κατόπιν τοὺς τόνισε ἐπίμονα:

– Σᾶς παρακαλῶ, φυλαχθῆτε ἀπὸ τὰ τρία ὄπλα τοῦ διαβόλου ποὺ εἶναι τὰ ἐξῆς: φιλιαντία, λησμονία καὶ ἀπιστία, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ σατανᾶς ὀδηγεῖ τὸν κόσμον στὴν ἀπώλεια.

Ἔλεγε πάλι ὁ Ἅγιος Καλλίνικος:

– Παρακαλῶ, ἀδελφοί, φυλάξτε τὶς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ Ἐκεῖνος θὰ σᾶς προστατεύη...

Ἔστερα συνέχισε λέγοντας:

– Παρακαλῶ, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, νὰ διατηρῆτε τὸ Τυπικὸ μὲ τὸ ὁποῖο τώρα ζητε. Αὐτὸ σᾶς ἔδωσα κατὰ τοὺς Κανόνας τῶν Ἁγίων Πατέρων. Ἄλλωστε καὶ ἐγὼ τὸ ἐτήρησα, ὅπως μὲ εἶδατε, ὅταν ἤμουν ἀνάμεσά σας...

(*) *Γερομονάχου Ἰωαννικίου Μπάλαν, Ρουμανικὸ Γεροντικὸ, σελ. 272-274, ἔκδ. «Ὁρθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1985.*

Καρβουνόσκηνη γιὰ τὸ θυμιατήρι → ἀντικαθιστᾶ τὰ καρβουνάκια ←

■ «Κατευθυνθῆτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου»

• **Εἶναι** ἀρχαιοτάτη Παράδοσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὅταν προσεύχονται οἱ εὐσεβεῖς νὰ προσφέρουν στὸν Θεὸ θυμίαμα.

• **Μαζὶ** μὲ τὶς εὐωδιστὲς τοῦλipes τοῦ θυμιάματος ποὺ ἀνέρχονται πρὸς τὸν Οὐρανό, οἱ προσευχῆς μας μεταφέρονται ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς Θείας Μεγαλωσύνης.

■ Τὰ γνωστὰ καρβουνάκια

• **Εἶναι** παλαιὰ ἢ συνήθεια νὰ τοποθετοῦνται στὸ θυμιατήρι καρβουνάκια.

• **Τὰ γνωστὰ** ὅμως καρβουνάκια κατὰ τὴν χρῆσι τους παρουσιάζουν συνήθως τρία βασικὰ μειονεκτήματα:

α. μερικὲς φορὲς δὲν ἀνάβουν ἢ ἀνάβουν δύσκολα.

β. ὅταν τελικὰ ἀνάψουν, ἐκλύεται θορυβωδῶς ἓνα ἀποπνικτικὸ σύννεφο ρυπογόνου καπνοῦ.

γ. ἐνίοτε, μὲ τὸ ἄναμμα, προκαλεῖται μία μικρὰ ἐκρηξις καὶ τὸ καρβουνάκι θρυμματιζόμενο ἐκτοξεύεται γύρω καὶ ἐγκυμονεῖ κινδύνους.

■ Ἡ καρβουνόσκηνη

• **Ἡ καρβουνόσκηνη** ἀποτελεῖ ἐργόχειρο τῶν Μοναχῶν καὶ παρασκευάζεται μὲ ἐπιμέλεια καὶ προσευχή, μέσῳ μίᾱς εἰδικῆς χρονοδόρου διαδικασίας, μὲ πρώτη ὕλη τὶς κληματόδεργες.

• **Τὰ μειονεκτήματα** ποὺ ἔχουν τὰ γνωστὰ καρβουνάκια θεραπεύονται ἄριστα ἀπὸ τὴν καρβουνόσκηνη.

• **Ἡ χρῆσις** τῆς καρβουνόσκηνης ἐξαφανίζει: τὸν θόρυβο, τὴν ρύπανσι, τὸν κίνδυνο.

■ Τρόπος χρήσεως

• **Μὲ ἓνα** μεταλλικὸ κουταλάκι κάνουμε ἓνα μικρὸ βαθύλωμα στὴν στάκτη ποὺ ἔχει ἤδη συσσωρευθῆ στὸ θυμιατήρι μας.

• **Τὸ βάθος** καὶ τὸ εὖρος τῆς λακουβίτσας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν χρόνον ποὺ θέλουμε νὰ διατηρηθῆ ἀναμμένη ἡ σκόνη.

• **Βάζουμε** μέσα στὴν λακουβίτσα τὴν ἀνάλογη ποσότητα καρβουνόσκηνης καὶ μὲ τὸ κουταλάκι τὴν σκεπάζουμε μὲ στάκτη τόσο, ὥστε νὰ μείνῃ ἀκάλυπτο μόνον ἓνα πολὺ μικρὸ μέρος στὴν κορυφή.

• **Σκεπάζοντας** τὴν καρβουνόσκηνη μὲ στάκτη, ταυτόχρονα πιέζουμε καὶ τὶς δύο, ὥστε νὰ γίνῃ ἓνα συμπαγὲς σῶμα ἢ σκόνη μὲ τὴν στάκτη.

• **Τέλος,** ἀνάβουμε μία ἀκροῦλα τῆς ἀκάλυπτης κορυφῆς τῆς καρβουνόσκηνης καὶ περιμένουμε γιὰ λίγο νὰ μεταδοθῆ ἡ φωτιὰ σὲ ὅλη τὴν καρβουνόσκηνη, βοηθώντας ἂν θέλουμε μὲ ἐλαφρὸ φύσημα ἢ αἰωρώντας τὸ θυμιατήρι ἐλαφρᾶ.

• **Ὅταν** μὲ τὶς πολλὲς χρήσις γεμίξῃ τὸ θυμιατήρι ἀπὸ στάκτη, ἀφαιροῦμε ἓνα μέρος αὐτῆς, διότι τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ νὰ συγκρατῆ τὴν καρβουνόσκηνη καὶ νὰ τὴν διατηρῆ ἀναμμένη ἀρετὸ χρόνο.

• **Ὁ τρόπος** αὐτὸς χρήσεως βοηθεῖ πάρα πολὺ καὶ τοὺς Ἱερεῖς ἐν ὥρᾳ Θείας Λειτουργίας, ἰδιαιτέρως ὅταν ὑπάρχῃ ἔλλειψις Ὑποδιακόνων καὶ κατ' ἀνάγκη τὸ θυμιατήρι στὸ Ἱερὸ Βῆμα πρέπει νὰ διατηρῆται ἀναμμένο γιὰ ἀρετὴ ὥρα.

■ Συσκευασία

• **Ἡ καρβουνόσκηνη** παραγωγῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας διατίθεται σὲ κυτία:

α. τῶν 200 γραμμαζίων, μὲ 6 € / **β.** τῶν 300 γραμμαζίων, μὲ 8 € / **γ.** τῶν 1200 γραμμαζίων, μὲ 30 €.

⊙ Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310

Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080, E-mail: Kyprianos@hol.gr

